

## Séria

# Ženy v Biblii

### Abigajil - spravodlivejšia ako Dávid

(1Sam 25)

**Pozadie:** Abigajil = „jej otcova radosť“, „prameň radosti“. Krásna a múdra žena surového a zlomyseľného Nábala (znamená blázon). Príbeh hovorí viac o múdrosti Božej, než ľudskej, o tom, že Boh stavia do cesty svojim deťom aj ľudí, ktorí ich svojou nepríjemnosťou a aroganciou majú niečo naučiť = Boh človeka vychováva protivenstvami, aby ho naučil dobre, správne a spravodlivo konať.

-Dávid, ešte nie kráľ, ale prenasledovaný Saulom – kráľom uniká pred ním na púšť. Z nedostatku potravy vysielala svojich sluhov k Nabalovi do Karemle, ktorý je mimoriadne bohatý s prosbou o jedlo. Odvoláva sa pritom na predchádzajúce dobré nažívanie Nabalových aj Dávidových pastierov. Zrejme sa poznali, možno dokonca Dávid pásaval s niektorými z nich (verš 15.) Celé mesiace strážili Nabalove stáda a nikdy si nevzali nič, čo bolo jeho.

-Nábal je však surový: „Kto je Dávid a kto Izajov syn? Dnes je mnoho sluhov, čo ušli od svojich pánov. Mám azda vziať svoj chlieb, vodu a mäso zo zabitého stáda, čo je pripravené pre strihačov, a dať mužom, o ktorých ani neviem, odkiaľ sú?“ (1 Sam 25,10-11)

Nábal bol očividne lakomý. Horšie na tom bolo, že bol lakomý k niekomu, koho poznal, hoci to popieral.

-Dávidova reakcia bola pochopiteľne ľudská: každý nech si pripáše meč a s 200 vojakmi sa rozhodol pomstiť Nabalovi za jeho lakomstvo.

-Dávid koná ako hocikaký človek. Ako pohan, akoby nebolo o ňom povedané, že je „mužom podľa Božieho srdca“ - teda Boh má v ňom zaľúbenie, Dávid chodil po Božích cestách. Napriek tomu sa jeho srdca zmocnila túžba pomstiť sa, zmiešaná s bolesťou nad lakomstvom bohatého človeka.

-My by sme to dnes klasifikovali ako normálnu vec: pomstiť sa niekomu, kto nám odmietne pomoc. Ale Hospodin hovorí: „Mne patrí odplata, ja odplatím!“

-Abigajla počula o Dávidovom pláne zabiť jej muža. Hoci s ním nemala ľahký život, zrejme to bolo utrpenie žiť s ním, smrť jej manžela by bola pre ňu vykúpením. Mohla mlčať a tíško dúfať, že Dávid urobí, čo si zaumienil, Nábala zabije a ona bude konečne slobodná.

-Ale Abigajil uvažovala celkom inak: „Abigajil vzala rýchlo dvesto chlebov, dva mechy vína, päť pripravených oviec, päť mier praženého zrna, sto hrúd sušených hrozienok i dvesto figových koláčov. Naložila to na osly. Sluhom prikázala: Chodte vopred, ja pôjdem za vami. Svojmu mužovi Nabalovi to však neoznámila. (1 Sam 25,18-19)

Prečo to urobila? Mohla v tichosti počkať a vraždu Nábala ospravedlniť sama pred sebou: veď to urobil Dávid.

-Dávid sa sťažoval, ako zle s ním naložil Nábál, že mu nedal o čo ho prosil. Dávidova sťažnosť bola oprávnená. Oprávnená nebola ale jeho túžba pomstiť sa, odplatiť Nábálovi smrťou. Hospodin ti nedovolil previniť sa a pomôcť si vlastnou rukou. Nech sú tvoji nepriatelia, a tí, čo zle chcú môjmu pánovi, ako Nábál!

Abigajil povedala dávidovi: Nemsti sa vlastnou rukou, nech Hospodin bojuje tvoj boj, on bude jednať s tvojimi nepriateľmi. (verše 25. -31.) Dokonca mu povedala, že bude kniežaťom nad Izraelom, teda budúci kráľom.

-A Dávid poznal, že je to rada od Hospodina: „*Nech je zvelebený Hospodin, Boh Izraela, ktorý mi ťa dnes poslal oproti, nech je požehnaná tvoja rozvážnosť, požehnaná buď aj ty sama, že si ma dnes odradila od úmyslu preliať krv a tak si pomôcť. Hospodin, Boh Izraela, mi prekázil zámer ublížiť ti. Keby si nebola hneď prišla a nevyšla mi oproti, celkom iste by Nábálovi nezostal nikto z mužského rodu.*“

-Táto lekcia nebola ani tak pre Nábala, či pre Abigajilu, ale bola pre Dávida. Dávid bol láskavý a trpezlivý – niekoľkokrát ušetril život svojho prenasledovateľa Saula. Ale nestačilo to na to, na čo ho pripravoval, doslova trénoval Boh. Na kráľa Izraela. Zachránila svojho mizerného muža (bola poslušná Bohu), zachránila Dávida pred obrovskou chybou „pomôcť si vlastnou rukou“.

-Abigajil zobrala všetku vinu na seba, že dávidovi sa nedostalo adekvátnej pomoci. Ale svojmu mužovi to povedala až ráno, keď vytriezvel. Biblia hovorí, že ako si to všetko vypočul, zastavilo sa mu v hrudi srdce a o 10 dní mu Boh zobral život. Ktovie, zrejme si uvedomil, že mohol zomrieť so všetkým čo mal, keby nebolo Abigajil, možno bol tak rozčúlený, že mu to uškodilo. Zrejme ho ešte Boh nechal niekoľko dní paralizovaného prehodnocovať svoj život.

**Výsledok božej lekcie pre Dávida?** Naučil sa zverovať svoj život do božích rúk. V 26 kapitole sa píše, že znova Hospodin vydal Saula do rúk Dávida: Mohol ho v spánku zabiť. Dávid však vzal spiacemu Saulovi len kopiu, čo mal pri hlave a krčah. To bolo neskôr znamením pre Saula, že Dávid ho mohol zabiť, ale to neurobil. Lebo Hospodin už menil jeho srdce. Márne ho nahovárali jeho spolubojovníci, aby raz a navždy ukončil naháňačku so Saulom. Dávid vedel, že jeho boj nebojuje sám, ale zveril ho celkom do rúk Božích.

-my často chceme vyriešiť svoje nespravodlivosti a hnevy hneď. Hneď chceme všetko vyriešiť. Ale Boh nás vedie k tomu, aby sme sa nechali ním vyučiť a vychovať. Očakávať na Hospodina, pred každým rozhodnutím sa úpenlivo modliť, či je to, čo chceme urobiť božia vôľa, alebo len moja túžba. Ak budeme konať podľa svojich schém a rovníč, čo nám vyhovuje, niekedy nás Boh nevychová, lebo mu to nedovolíme. Premárnime život zlými rozhodnutiami. Naopak, modlime sa za svojich nepriateľov, túžme po zmierení s nimi a Boh bude meniť naše srdce.

Rim 12,17-21 : „*Nikomu neodplácajte zlom za zlé. Usilujte sa o to, čo je dobré v očiach všetkých ľudí . Nepomstite sa, milovaní, ale ponechajte to hnevu (Božiemu) - lebo je napísané: Mne patrí pomsta, ja odplatím; hovorí Pán. Naopak, ak je tvoj nepriateľ hladný, daj mu jesť, ak je smädný, daj mu piť. Lebo keď toto urobíš, žeravé uhlie mu zhrnieš na hlavu. Nedaj sa pomôcť zlému, ale dobrom premáhaj zlé.*“